

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Lesz-e hát kiegyezés?

Pécs, 1898. március 30.

Egyik határidő telik a másik után s a kiegyezés dolgában még mindig ott tartunk, a hol két évvel ezelőtt voltunk. Provizóriumot provizórium követ, mert Ausztria alkotmányos képviselőivel a szövetséget nyelbe ütni nem lehet, a magyar kormányban meg nincs meg az erkölcsi bátorság, hogy levonja ebből a törvényes konzekvenciát, mely úgy szól, hogy ha a szövetség megújítása nem sikerül, Magyarország önállóan rendezze be közgazdaságát, külön vámterületre szervezkedik s felállítja a magyar nemzeti bankot.

A legutóbbi provizóriumos törvény kettős határidő kikötésével tartja lenyűgözve Magyarországot gazdasági felszabadulásához szükséges jogát: május elsejéig előterjesztendők mindkét államfél parlamentjének a kiegyezési javaslatok, december 31-ig pedig ezeknek a javaslatoknak mindkét parlamentben elfogadva és a korona szentesítésével ellátva kell lenniök.

E határidők elsejét könnyű betartani, hisz csak a kormányok elhatározásától függ, mikor akarják parlamentjeik elé terjeszteni a javaslatokat, a melyek már régen készen hevernek fiókjaikban, s mégis már ennél az első lépésnél is nehézségek tornyosulnak nehézségekre. Bánffy már tegnapra megígérte volt a javaslatok bete-

jesztését, de ez a határidő is elmúlt a nélkül, hogy az ígért beváltatott volna, mert odaát Thun gróf még mindig húzódik a kiegyezés betérjesztésétől. S erre megvan a maga jó oka, mert alapos a kilátása, hogy a nagy nehezen helyreállított csendes állapotok egyszerre fenekestül felfordulnak ismét a Reichsrathban, ha a kiegyezési javaslatokat benyújtja a nélkül, hogy a magyar kvótának tetemes fölemelése iránt biztosítékot nyújtani képes lenne.

Megakarja tehát várni a kvóta-deputációk tárgyalásait, hátha azok úgy fordulnak, hogy a kvótánál az osztrák követelések diadalát valamiképen kivinni lehetne. Ha erre kilátás nincsen, a mint hogy emberi számítás szerint nem is lehet, akkora kiegyezési javaslatokat a Reichsrathban előre is elbukottaknak lehet tekinteni; nagyon kétséges tehát, hogy a bukás biztos kilátásával a javaslatok egyáltalán elő fognak-e terjesztetni.

De mi lesz akkor? Vége lenne a további kísérletezésnek, vagy tartjuk magunkat a provizórium törvény feltételéhez s hozzálátunk az önálló berendezkedéshez? Nos ez ugyan vérmes remény lenne Bánffy báróval szemben, a ki egyszer már tette magát a hatvanhetes törvény rendelkezésén, a mely parancsolólag előírja, hogy ha a felmondott vám- és kereskedelmi szövetség, meg a bankegyezmény

annak lejártáig meg nem újittatik, bekövetkezik gazdasági különválasunk Auszriától; tul fogja tehát tenni magát a provizorium törvényen is s dacára, hogy ez a törvény a május 1-sei, illetve december 31-iki határidőket végső határidőknek mondja, majd egy újabb provizorium javaslattal fogja boldogítani az országot, hogy így a gazdasági kiegyezést a kvóta fölemeléssel együttesen lehessen az osztrák parlament elé terjesztetni.

Ha már másodszor lehetett a törvényes végső határidőt kitolni, ugyan mi gátolhatná meg a leleményes Bánffyt abban, hogy ezt harmadszor is meg ne tegye. Hisz feltalálták már ezt a szellemes terminus tologatást ő előtte a vándor komédiás truppok igazgatói, a kik előbb utolsó előadás hirdetésével csalogatják a publikumot a bódéjukba, aztán hirdetnek legutolsó, legeslegutolsó s végül „becsületünkre legeslegutolsó” előadást.

Könnyen megeshetik tehát, sőt az osztrák húzódozást látva nagyon valószínűnek látszik, hogy Bánffy a végleges kiegyezési javaslatok helyett egy újabb provizoriummal áll elő, a melyben az eddigi törvényben legeslegutolsóknak jelzett határidő helyett még egy újabb határidőt fog kérni, a mely „becsületére a legeslegutolsó.”

Vannak ugyan naiv lelkek még az ellenzéken is, a kik azt hiszik, hogy a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Virágbeszéd.

I.

Piros kamélia volt az első virág
Amit neki adtam,
Megköszönte szépen s dobogó keblére
Tüzte fel legottan.

Piros kamélia ott a szive felett
Suttogj neki szépen . . .
Mondd el neki sokszor, hogy csak érte van még
Minden szívverésem.

Hogy csak érte élek, érte van szerelmem
Izzó lángolása,
Hogy csak őt szeretem, s övé lesz szívemnek
Végső dobbanása.

II.

Kis ibolya-csokor volt az első virág
A mit tőle kaptam,
Megköszöntem szépen s dobogó keblemre
Tüztem fel legottan.

Kis ibolya-csokor itt a szívem felett
Suttogj nekem szépen . . .
Mondd, hogy gondol-e rám ahogy fog-e szeretni —
Lehet-e reményem?

Mondd, hogy csak parányi szerelem is ég-e
A szivében — értem . . .
Vagy mondd, hogy nem szeret, hadd égjen el
[szivem
Lángoló hevében.

Erdélyi Sándor.

Mese a kis diváról.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országban is túl volt egy nagy város. Ebben a nagy városban élt Olga, a szép kis diva, egy gyerekképi fiatal leány, hamvas, piros arccal, nagy fekete szemekkel s koromfekete selymes hajjal. Hangja csengőbb s tisztább volt a szinaranyánál. S ez a kis lány első látásra mindenkit elbűvölt, lebilincsel, a miért aztán csak úgy hívták: »a csodaszép kis diva«. Szerette őt mindenki. A közönség, a direktor, a kritikus, mind-mind a tenyerükön hordozták a kicsikét s ő szóltanul, közönyösen túrt, hogy tapsoljanak, udvaroljanak s nagy gázsit adjanak neki, hogy a kritikusok egekig magasztalják s tisztelőinek nagy serege valóságos virág-ostrom alá vegye. De a sok között — mint ez már szokás — volt valaki, a ki valamennyinél jobban szerette, imádta és istenítette a kis divát és ez a »valaki« egy fiatal, pelyhező bajuszu kis hadnagy volt, a garnizonnak dédelgetett kedvence.

Olyan volt fényes, aranyzsinóros attilájában, mint egy tetszetős, filigrán bijou, melyben szívesen gyönyörködik az ember, de nem mer hozzányulni, mert attól fél, hogy: eltörik.

S ez a bohó szívü gyerek eszeveszetten bolondult a csodaszép kis diva után. Valahányszor ő játszott, mindig ott ült az első sorban, a zsölyében s ragyogó arccal gyönyörködött imádotja sikereiben. Egyszer aztán felment ő is az udvarlók tömegével a szinpadra, a hol sikerült neki egy negyedórára négy szemközt beszélni a primadonnával — s dicsőségére legyen mondva! — amúgy »huzásárosan« meg is hódította a kicsikét.

Másnap már, mihelyt csak az idő engedte, ott volt a kis diva lakásán s hogy mit beszélt egymással ez a két bohó gyermek, azt úgy is lehet gondolni:

— Szeretsz? kérdezte a fiú.

— Szeretlek! felelt a lány s ezzel a két szóval elmondták egymásnak mindazt, a mi szívüket nyomta s midőn ajkaik az első csókban forrtak össze, a kis hadnagy sorsa is meg volt pecsételve örökre!

De ki gondol ilyenkor a sorsra? Elmerülni a szerelem mámorában, feledve a világot, a gondot, bűt és fájdalmat, élni a pillanatot gyönyörre, fürdeni a kéjben, ez a fő! Ki törődik ilyenkor azzal, hogy mi jön ezután?

Ettől az időtől fogva a kis hadnagy még szerelmesebb lett, mint valaha. Most már napos vendége volt a színháznak s a kis divát

a kormány ilyen rut játékhoz nem találta többséget, mert ez a magyar parlament részéről már nem áldozatkészség, hanem valóságos öngyilkosság lenne; node a mi parlamenti többségünk sem nem naiv sem nem idealista. Ők arra lettek felfogadva, hogy engedelmeskedjenek a kormánynak s ezt meg is teszik, mert tudják, hogy az engedelmség megtagadásának elcsapatás a vége; mert az már a dolog természetéből következik, hogy az a népképviselő, a kit a nép bizalma küldött a törvényhozási termébe, a nép javát, de az, a kit a kormány kegye tett a nép nyakára s a kormány hatalmi eszközei ajándékoztak meg mandátummal, a kormány parancsát fogja követni törvényhozói működésében.

Ne áltassuk tehát magunkat azzal, hogy Bánffy kívánhatna valamit, a mit a többség vakon meg ne szavazna; ha tehát tovább is kívánna élösködni provizoriumokból, azt bátran teheti, többsége nem fog hiányozni hozzá soha. Tenni pedig fogja, mert neki meg viszont Bécsből parancsolnak s a hatalomban is csak addig fog sütkérezni, míg azokat a parancsokat hűségesen megfogadja és keresztülhajtja.

Már pedig a bécsi parancs az összbirodalom szent nevében úgy hangzik, hogy Magyarország állami önállósága a papíron sem terjedhet, a valóságban függetlensége még gazdasági téren is ellenkezik az összbirodalmi eszmével, tehát az összbirodalmi vámterületnek és banknak meg kell maradnia minden áron, még ha a feje tetejére állna is a birodalom minden népe; arra való az összbirodalmi hadsereg, hogy az önállósági háborúban szenvedő népeket ráncba szedje.

Ha nem is lesz meg tehát a kiegyezés, azért mégis maradni fog minden a régi közösségben s aztán punktum!

valósággal elárasztotta virágokkal, ajándékokkal és ékszerekkel, ami mind nagyon, de nagyon sok pénzbe kerül, a mi, ha nincs: hát adósságot kell csinálnia.

De ezzel nem gondolt a bohó gyerek, a röpke pásztorórácskák mindent feledtetek vele, elvették az eszt s szegény! már csak a szívével tudott gondolkodni, ez pedig nagyon rossz tanácsadó!

A kis hadnagy észre sem vette, amint megy-megy lefelé azon a lejtőn, melyről csak örvénybe jutni, de visszafordulni már nem lehet. Lefelé oly könnyű az ut, oly szédületes gyors (szinte röpül az ember), de visszafelé: magas, elérhetlenül meredek. Így aztán bekövetkezett az, hogy egyszer csak elvették tőle a szép, csillogó attilát s adtak rá egy olyan közönséges civil kabátot, a mely sehogysem illett arra a filigrán termetre. De mit bánta ő!

Majd csak akad valami az ő számára is és aztán csendes kis otthont alapít, a hova elviszi majd királynőnek azt a csodaszép divát!

Tetszett neki ez a gondolat, szinte örült, hogy így történt a dolog. (Tudta is ő szegény, hogy a szinpadai szerelemnél még a délibáb is állhatatosabb). El is határozta, hogy elmondja szándékát »neki« még ma. Elment a színházba s alig volt vége az első felvonásnak, rohant fel a szinpadra.

Kissé meglepte ugyan, hogy az ügyelő és a színészek, (kikkel Olga révén ismerkedett meg), mind oly hidegen fogadják köszönését, hej! pedig nem egy kedélyes estét töltöttek az ő költségén, még »hadnagy« korában.

Hol keressünk vizet?

Égető kérdés ez városunkra nézve, a melylyel foglalkozik városunk minden polgára s azért érdekesnek tartjuk lapunk egy barátjának, ki ezzel a kérdéssel már évek óta behatóan foglalkozik, alábbi sorait közrebocsátani, a melyeket abból az alkalomból intézett hozzánk, hogy a város a hadapródiskolába a Rókus-forrás vizét akarja bevezetni, a mely a környék vízszükségletét is alig fedezi, míg az alsó Bális völgyében a jó ivóviznek valóságos kincsébányáját lehetne feltárni.

A nagyérdemű közleményt következőkben adjuk:

»Pécs sz. kir. városa és környékének földtani és vízi viszonyai« címmel bír a m. kir. földtani intézet évkönyvének IV-ik kötetéből vett egy külön lenyomata, melyet Böckh János közöl. Ma, midőn a vízhiány már a legnagyobb fokon van, a város közönsége aggódva várja az ártézi-kut furások által nyerendő vizet, nem lesz fölösleges munka a fentebb jelzett könyvnek egyes részleteit ismertetni és az érdekeltek figyelmét felkelteni. A Mecsek hegység azon része, mely közvetlenül a város mögött fekszik, lejtőként emelkedik, melynek alsó területe hullámos tájképet nyújt, e részeken egyes kisebb nyulványokat Pécs város nyugati vége felé bocsájtván, így a nyulványok közt képződött völgyeket képez.

A legszélső nyugat felé a Bális völgy. Ha nyugat felé fordulunk, a Mecsek hegy és Tübbös alját képező hullámos területből első pillanatra kiemelkedni látjuk a Makár hegyet, melyen éjszakkeltre csapó nyereg vonul a Donátus kápolna felé tart, innen északi irányt tüntet fel mentében, s ez utóbbi csapást megtartván, végre a Tübbös zömével forrad össze. Itt tehát eme gerincvonal jelöli a vízválasztót s e vonal keleti alján a Bális völgye húzódik. A forrásvizek, melyek a völgyben vannak, mint látható, az altalajból felszálló, s így vízének legalább utja utolsó részében, nyomás alatt kell állania; de különösen az alsó-völgy forrásainál gyűjtőkészülék nélkül bugyog fel a víz az altalajból, s így feltehetjük, hogy itt szintén nem az összes nyerhető vízmennyiség tör ki a felszínre, dacára vízbősége igen gazdag, a víz szép tiszta s kétség nem lehet, hogy welfeni rétegek alsó részéből fakadnak ki. Zsilla V. ur 1875-ben Pécs szab. kir. város volt főmérnöke az Alsó-Bális völgy talpát fedő te-

— Talán szokatlan nekik ez a furcsa civil-gunya — gondolta magában a kis hadnagy s rájok sem hederítve, tovább ment a kis diva öltözöje felé. Rátette kezét a kilincsre, de az ajtó nem engedett — zárva volt! — belülről pedig susogó beszéd hallatszott. A gyerek megdöbben és hallgatódzni kezdett.

Jól ismerte ő azt a hangot. Annak a csunya, vén, totykos, de gazdag habitüének volt az a hangja, a ki fölött oly sokat nevettek a kis divával az édes pásztorórák alatt, mert a kopasz habitüé a kis primadonnának a legdühösebb, de egyttal a legügyetlenebb udvarlója volt.

S most ez a poltron beszélt bent.

— Bocsásson meg kedves Olga, hogy folyton kínozom a féltékenykedésemmel, de lássa, annyira szeretem, hogy még a szellőtől is féltém, mely bájos arcát körül lengi.

— Pedig egy csepp oka sincs féltékenykedni — válaszolt a kis diva — különösen arra a gyerekre. Tetszett nekem az a fiu, azzal a bohó szerelmével, hát türtem az udvarlását, ennyi az egész. Aztán meg olyan édesen könnyelmű, elegáns gyerek volt. Igaz, hogy a bolond tönkre tette magát értem, de mit tehetek én róla? Minek volt olyan együgyű? De most már nem tetszik nekem. Sehogy sem áll rajta az a »civil«.

— Tehát szakítani fog vele?

— Legyen nyugodt legközelebb kiadom neki az utat. Az ilyen tönkre ment gentry ismeretségek csak ártanak nekünk, szinpadai höl-

levényt furásaival igen vizdusoknak találta. Szem előtt tartván a térséget, úgy földtani alkotását, mely e felületen, tehát nyílt csatornában folyó vizeit Pécs lapálya felé bocsájtja, világos, hogy ott vizet nagyobb mennyiségben összegyűlvé találunk kell.

Hirek.

Pécs, 1898. március 30.

A kulisszák mögött.

Virágvasárnap elbucsuznak tőlünk Thália papjai és papnői. S aztán nem látjuk őket egész az őszig s bár ha Szidoli cirkusza, majd pedig a nyáron orfeumok fogják estéinket minél kelemesebbekké tenni, azért gyakran fogunk utánok sohajtozni, ohajtva, hogy minél hamarabb jöjjön az az október eleje, mikor berukkolnak ők is.

Bucsuztatóul elmondunk egyetmást Thália papnőiről; de nem áruljuk el, hogy kikről van szó. Így legalább olvasóink a leghizelgőbb nyilatkozatban hiszik jellemezve azt, ki nekik legjobban kedvencük volt s viszont Thália papnői is kiválaszthatják maguknak azt a jellemzést, a melyik — leginkább megnyeri tetszésüket.

Ime tehát:

A kivel kezdjük az ismertetések, az a dicsőség mámorában éli fénykorának kezdetét. Fájdalom, a körülmények meg akarják akasztani e szép kezdetet. Nagy lelki harcokat vív, de a pályája iránti rajongó lelkesedése fog győzni. Annyi szerelmes és nem szerelmes hódoló levelet kap, hogy szép szeméből ki nem fogy az örömköny, a mely buzdít. A szerelmi ömlengésekre azt feleli, hogy őt nem boldogíthatja senki, csak egy: »Folt, a mely tisztit!« A kulisszák mögött néha ideges, rendesen kedves. Próbák alatt vigkedélyű, ritkán éhes. Szereti a sört és a zenét. Nem szerelmes. Ajándékul kapott egy afanizont. Ez is folt, a mely tisztit. Kedvenc dala:

»Sirtam eleget utánad.«

Itt a kar — ugynevezett — »vagyonos osztály«-a. Énekelni szeret, táncolni nem. A férfiakat semmibe sem veszi. A kedvenc dala:

»A férfiak a szerelemben
Hazudni sem átallanak!«

gyeknek. Most pedig pá magának, mennem kell . . .

A csengetyű megszólalt, mely a szereplőket a szinpadra hívja, a totykos habitué elbucsuzott s a kis diva is elindult a szinpadra.

A szegény kis hadnagy pedig ott állt az ajtó mögött, s csak mereven bámult maga elé, mintha összeomlott légvárának roncsai fölött zokogna. Aztán sápadtan, reszkedve még egyszer végignézett imádott bálványának sugár alakján, s eszeveszetten futni kezdett és szaladt, szaladt, míg csak haza nem ért.

S másnap kiterítették a bohó szívü filigrán hadnagyot hat szál viasz gyertya közé, melynek fénye oly kísértetiesen világította meg azt a pelyhező bajszu gyerek arcot.

A kis diva is eljött a temetésre.

Miközben csipkés, hófehér batiszt kendőjével egy könyvet morzsoló szét azokban az éj fekete szemekben, egy szép, nagyon szép koszorút tett arra a fekete koporsóra, aztán elment és boldogan élt azzal a másikkal s tán még ma is élnek, ha meg nem haltak!

. . . Így mesélte ezt el nekem hajdanában egy aranyhaju tündér leány! Vagy tán nem is mese ez, hanem igaz történet? Én nem tudom, de meglehet.

Hiszen ez a festett világ olyan — furcsa!

Krámer Elemér.

Emez meg ideális lelkületű, ábrándozó lény. Nem szeret senkit és semmit, csak a turós gombócot. Szerelmes is, meg nem is, de tagadja. Kedvenc dala:

»Nem engedik azt az egek,
Hogy én rózsám tied legyenek.«

* * *

A karnak nehezebb tagja könnyen harszik, nehezen békül. Ha táncol, mindenkit elragad. Nem is csuda, mikor szép termete jobban érvényesül, mint tánca. Szerelmes a trikó derék legfelső csipkéjéig. Kedvenc dala:

»Daisy, Daisy, hisz a tied vagyok.«

*

A karnak kisebb, de mozgékonyabb tagja vidám, pajkos, sikkos és herceg. Kicsinységénél sokkal nagyobb ambícióval táncol és játszik. Csalódott szerelmes, a mi a karban ritkaság, de remélhető, hogy mihamarább vigasztalást talál, a mi nem ritkaság. Kedvenc dala:

»Édes anyám, a kendőm
Kéri az én szeretőm!«

*

A kiról most szólunk, a legszimpatikusabb művésznők egyike. Sohasem ideges, mindig kedves. Ambíciója határtalan. A próbák alatt nem eszik, nem iszik, legfeljebb Tolsztojt olvassa. Művészi dicsősége sok szerephez fűződik, a szíve csak egyhez. Szereti a zenét és a kézimunkát. Vásárfiaul egy szívet kapott. Kedvenc dala:

»Jaj annak jaj, aki híven szeret!«

Ő, az aranyos, mindig énekel és soh'sem reked el. A próbákonszórakozott, kissé ábrándos, a mássalhangzókat ki nem állhatja. Hangja és haragja nagy. Szíve nincs, a férfienemhez hideg és kegyetlen. Szereti a sört és a tokajit, meg a jó szerepet. Ajándékul kapott egy kardot és egy imakönyvet. Kedvenc dala:

»A nőnek férfiu a sorsa.«

Ez meg a szórakozottság mintaképe. A próbákön zajong, fecseg, mindig vidám, kedves, temperamentumos. Mindennap a próbán villásreggelizik. Szereti a zenét és a pezsgőt, az uniformist nem. Ajándékul egy gyűrűt kapott. Kedvenc dala:

»Van neki, van neki, van neki, van!«

*

Végül a nőikar látható fejei. Mindkettő szép is, asszony is, de férjes is és hű is. Szenvedélyük a fokhagymás rostélyos, cigarettá és jó adomák. A színháznál nem egy bonmotjuk forog közszájon, de csókjaik csak a férjeikén. Mindkettő precíz a karéneken és a főzésben. Kedvenc daluk:

»Meg ne mondja komám asszony az uram-
[nak!«

Napirend 1898. március 31-én.

Naptár: csütörtök, márc. 31. — Róm. kath.: Benjamin. — Prot.: Ámosz. — Görög-kel.: (márc. 19.) Dárius. — Zsidó: Nisan 8. — Nap két 5 óra 26 perckor; nyugszik 6 óra 11 perckor. — Hold két 11 óra 5 perckor délelőtt; nyugszik 2 óra 15 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg, légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint Változó felhőzet, enyhe, száraz idő várható.

Színház: »Falun«, eredeti népszínmű; itt először.

— **(Személyi hír.)** Dr. Fejérváry Imre báró főispán ma reggel Dárdára utazott a katonai ügyek megvizsgálása céljából, honnan ma este a fél tizenegy órai vonattal fog visszaérkezni.

— **(Püspöki látogatás.)** A belső somogyi ev. ref. egyházmegye püspöke, Antal Gábor április hó 18-tól egész május 15-ikéig látogatásokat tesz egyházmegyéje hitközségeiben. Kaposvárra, a megállapított utiter szerint, május 15-én érkezik meg. A püspököt nemcsak az ev. ref. hitközség, hanem a városi

hatóság és polgárság is ünnepélyes fogadtatásban fogja részesíteni.

— **(Áthelyezés.)** Deréky Pál dr., csurgói kir. járásbírósi albiró, a budapesti VI. kerületi járásbíróshoz, saját kérelmére, hasonló minőségben, áthelyeztetett.

— **(Baranyaiak köre.)** Ma este 9 órakor lesz Budapesten a New-York külön termében a Baranyaiak köre alakuló ülése. Diszelnöknek Perczel Dezső belügyminiszter, tiszteletbeli elnöknek Kardos Kálmán és Aidinger János orsz. képviselők, vezető elnököknek Kenedi Géza dr. és Váradi Antal dr., alelnököknek Verő György és Glass Izor dr. vannak kiszemelve.

— **(A pécsi zenei élet jövője.)** Tegnap délután a nőgyelet helyiségébe egy értekezletre hívta össze Ciglányi Béla kir. táblai bíró Molnár Kálmánné urnót, a pécsi női énekkar elnököt, Reberics Imrét a pécsi dalárda alelnökét, a helyi sajtó képviselőit és még néhányat a zene és ének terén szakértő és vezérszerepet játszó közül. Egy nagy eszme fogalmazott meg az értekezlet összehívó agyában, mely szerint óhajtaná az összes pécsi zenével és énekkel foglalkozó egyesületeket egy zászló alá gyűjteni, akként azonban, hogy egyéni jellegét minden ily egyesület megtartaná, csupán a főintézkedések, a nyilvános szereplések tekintetében állanának egy közös kormányzat alatt. Cél volna itt a közönség minél kisebb megterhelése és maguknak a zene és ének terén működőknek sikeresebb és áldásosabb működése. A tervet egyhangú helyesléssel fogadták a jelenlevők s Lenkei Lajos indítványára felhívták előadó táblai bírót, hogy az előadott tervezetet írásba foglalva küldje át a pécsi zenével foglalkozó egyesületeknek, hogy azok saját körükben határozzanak a terv elfogadása iránt és azután egy közös értekezlet fogja megállapítani az egyesülés módjait és a jövőben követendő szabályokat.

— **(Uthelyreállítás.)** A Mecsek-egylet megkeresésére a városi és megyei hatóság elhatározta, hogy a rácváros-szentkúti ut helyreállítása céljából intézkedéseket fog tenni s az ezen szakmával foglalkozó hatósági közegek április hó 18-án fognak erre vonatkozólag határozatot hozni.

— **(Eljegyzés.)** Mandl Samu, székesfehérvári gabonakereskedő, eljegyezte Vóhl Helént, Vóhl József, szegzárdi bornagykereskedő leányát.

— **(Hivatalvizsgálat.)** Dr. báró Fejérváry Imre főispán f. hó 29-én a pécsvárad járás szolgabírójának katonai ügykezelését megvizsgálta és ezt ott rendben találván, a főszolgabírónak, mint ezen ügyek előadójának, elismerését fejezte ki.

— **(A Nemzeti Szövetség terjedése.)** Az országos Nemzeti Szövetség egyre terjed. Legujabban Zólyom városában alakul meg a Szövetség fiókja, melynek ünnepélyes megalakulása a lapunknak is beküldött meghívó szerint április 3-án lesz a következő sorrendben: 1. Vasárnap, 1898. évi április hó 3-án délelőtt 11—11½ óra között a Budapest, Besztercebánya és Garamberzence felől vasuton érkező vendégeknél fogadtatása a vasuti állomáson és elszállásolás. 2. Déli 12½ órakor alakuló közgyűlés a városháza

nagytermében, melynél az Országos Nemzeti Szövetségnek több kiváló tagja dr. Herceg Mihály, a tud. egyet. rektora, igazgatósági elnök vezetése alatt részt fog venni és a sajtó is több tag által lesz képviselve. 3. Délután 2 órakor közebed a városi szálló nagytermében. 4. Közebed után a zólyomi várnak és esetleg más látni valóknak megtekintése.

— **(A zirc-ciszterci rend ünnepe.)** Ez évben tölti be fennállásának 800-ik évét a ciszterci rend, mely hazánkban zirc-ciszterci rend név alatt buzgó példával jár elől az ifjuság hazafias nevelésében. A kiváló rend jubileumi ünnepét a jövő hó 28, 29. és 30-ik napján fogják megülni a rendházakban. A hétfői napon kezdődő jubileumi ünnepek egyházi jelleggel bírnak s a mi rendházunk részéről a belvárosi plebánia-templomban tartatnak meg, a hol mind a három napon szentségkítétel s délelőtt 9 és délután 5 órakor szentbeszéd lesz. Április 30-án pedig a rend vezetése alatt álló főgimnáziumi ifjuság tart emlékünnepet a Tornacsarnokban, melyen szavalat, ének és zeneelőadás lesz; az alkalmi beszédet pedig Békefi Remig dr., egyetemi tanár tartja.

— **(Helyszíni szemle.)** A kaszárnya-kibővítés ügyében tanácskozó vegyes bizottság ma délelőtt helyszíni szemlét tartott a Frigyes-laktanyában, a hol a kibővítendő legénységi épületet tekintette meg a bizottság, melyben ott voltak Majorossy Imre polgármester, Cankl Alajos, alezredes, Rauch József főmérnök és a bizottság többi katonai és polgári tagjai. A tárgyalásokat ugy ez ügyre, mint a Krajcár-kaszárnya kibővítésére vonatkozólag ma délután fejezte be a vegyes bizottság, melynek határozatai most egyrészt a hadügyminiszter, másrészt a város jóváhagyása elé fognak terjesztetni.

— **(Menyörgés és zápor.)** Még itt sincs az április, de az időjárás azért már is áprilisi. Ma délután háromnegyed egy órakor hatalmas felhők gyülekeztek a Mecsek körül s azután egyszerre megdőrdült az ég s nyomban reá valóságos nyári zápor keletkezett. Pár percig nagy cseppekben zuhogott az eső, megriasztva az utcán járókölöket, azután pedig kisütött a nap, hogy felóra múlva ismét fekete felhők takarják el. Így tartott ez aztán egész délután; esős, borongós volt az idő, szóval a korai menyörgés és zápor a nyakunkra hozta az áprilist időnek előtte!

— **(Csaló leány.)** Kerten Jánosné, alsóputurluk-utcai lakosnőhöz tegnap reggel beállított egy idegen leány és egy pár órára pihenő helyet kért, hogy tovább folytassa az utját. Mert, amint mondta, messze utról jön és Szabolcsba akar menni. Az asszony adott is neki helyet, sőt még a ház őrzését is rábizta, mert neki el kellett mennie egy varrónőhöz, hogy az új ruhájához való szövetet elvigye oda. Meg is mondta a varrónő nevét, de ez volt a kára. Mert, mikor haza jött, a leány szépen megköszönvén a szállást, utnak indult és egyenesen a varrónőhöz ment, a kintől azzal az ürügygyel kérte el a szövetet, hogy a nagynénje — már mint az asszony — sokalja a varrásért járó díjt s majd mással fogja megvarratni. A varrónő erre visszaadta a szövetet, a csaló leány pedig azzal sietett odább állni. A káros ma reggel jött tudomá-

sára az esetnek s bejelentette a rendőrségnél. Azonban eddig a család leány nem került kézre.

— **(Körözött tartalékos.)** A pécsi rendőrkapitányság körözötteti *Szilágyi* István, pusztalomi születésű, bissei illetőségű tartalékos gyaloghonvédet, a ki a jelentkezést elmulasztván, valahol ismeretlen helyen tartózkodik. Ezért a mulasztásért természetesen elítéli majd véderő elleni kihágás miatt, ha rá találnak valahol. Ha pedig meg nem találják és jószántából nem jelentkezik, akkor katonaszökevényként fogják köröztetni.

— **(Bujdosnak a büntetés elől.)** *Schlesinger* Ede, 24 éves házaló és *Jakobovits* Bernát, 18 éves, teveli születésű legény összeütközésbe jöttek Pécsen a kihágási büntető törvénnyel s ezért mindkettőt elítélte a rendőrkapitányság. Míg az ítélet jogerőre emelkedett, az elítéltek felhasználták az időt és ismeretlen helyre távoztak, hogy a büntetést ne kelljen kiállaniok. Most, hogy az ítélet jogerőre emelkedett, a pécsi rendőrkapitányság elrendelte köröztetésüket. Hasonlóképpen keresteti a gyónki szolgabíró *Ferschl* Ferenc, 38 éves, székesfehérvári születésű házalót is, aki szintén kihágás miatt lett elítélve, de a büntetés elől ismeretlen helyre távozott.

— **(Titokzatos lelet.)** A basamalomi dűlőben ma reggel egy teljes öltözet ruhára akadtak az arra járók. A ruha valami munkásemberé lehetett, mert eléggé meg van viselve; a kabát ujjain pedig vérfoltok vannak, melyek még egészen frissek. A titokzatos letről értesítették a rendőrséget és az beszálittatta az elhagyott ruhákat a városházára, hol amint pontosabban megvizsgálták, a nadrág zsebében egy véres zsebkést is találtak. Nem lehetetlen, hogy a titokzatos lelet valami bűntényből származik s bizonyára olyan ember hagyta el magától, a kinek van oka rá félni attól, hogy a ruhákban felismerték volna. Egyelőre azonban semmi jel sincs arra, hogy a ruhák kié voltak s a titokzatos lelet története — a legnagyobb valószínűség szerint — mindvégig titok is marad.

— **(Áthelyezés a honvédséghez.)** *Mihajlovics* Zoltán, 44-ik gyalogezredbeli főhadnagy, a honvédség tényleges állományába áthelyeztetett.

— **(A szinügyi bizottság ülése.)** A város szinügyi bizottsága ma délután 5 órakor ülésre jött össze a színház igazgatói helyiségében. *Somogyi* igazgató ugyanis az immár három napig tartó szezonra két vendégszereplésre megnyerte *Náday* Ilonkát, a budapesti Népszínháznak csak nemrég szerződötött fiatal tagját s e két fellépésre a helyarákat felszándékozik emelni. *Náday* Ilonka pénteken és szombaton este fog fellépni. A szinügyi bizottság ülése lapunk zártakor tartatván, a határozatról csak holnap hozhatunk tudósítást.

— **(Elfogott betörő banda.)** A villányi és beremendi csendőrszekerületben több betörést követtek el *Szaborcsics* Markó, *Szaborcsics* Glisó és *Szaborcsics* Szevó s mikor már szűk lett nekik Macedonia, átmentek Dárdára. A dárdai csendőrség azonban csakhamar kinyomozta őket és el is fogta mind a hármukat. Most a bíróság fog velük végezni.

— **(Tolvaj vendégek.)** Az eszéki Debrecen-fogadóban mulatott egy négytagú társaság a napokban, kik aztán különféle ér-

tékes tárgyakat tettek zsebre és tovább álltak. Az eszéki rendőrség kinyomozta, hogy az illetők *Nikolics* Andrea, *Nikolics* Szevó, *Nikolics* Rado és Jankó, harasztii, verőcemegyei lakosok voltak s Eszékről a dárdai vásárra mentek. Utánok is sietett egy eszéki csendőr s mind a négyet kézre is kerítette a dárdai vásáron s Eszékre kísérte a rendőrség börtönébe.

— **(Öngyilkosság.)** Plank József tolnai földműves tehernek találta az életet, melyben neki már nem volt öröme. E feletti elkeseredésében felakasztotta magát s mire észrevették, már halott volt.

— **(Meggzúrt ember.)** Egyik budai-külvárosi kocsmában tegnap este többen mulattak. Vidéki emberek voltak, a kik a mai hetipiacra jöttek be Pécsre; köztük *Lebi* Jakab, vókányi lakos is. Ugy kilenc óra felé két ismeretlen suhanc vetődött be a kocsmába, a kik a falusiakkal hamar ismeretséget kötven, azt ajánlották, hogy kártyázással üssék agyon az időt. Már a többiek bele is mentek volna az ajánlatba, de *Lebi* lebeszélte őket. Erre a két suhanc kiment a kocsmából. Kevés idő múlva *Lebi* is kinézett a kocsmá udvarára, honnan azonban segítségért kiáltva futott be pár pillanat múlva. A karja vérezett, mert az udvaron a két suhanc ráesett és boszuból, hogy társait lebeszélte a kártyázásról, megtámadták és meg akarták késelni. Szerencsére félreugrott előlük és csak egy kis szurást szenvedett a jobb karján. A két suhanc természetesen megugrott s hogy kik voltak, még eddig nem derült ki.

— **(A házibarát.)** *Melansek* Péter szentkúti lakos házába befurakodott a házibarát *Póka* Mátyás képében, akit azután a gazda felesége, *Lauber* Katalin, sokkal jobban becézgetett, mint a hitese férjét, úgy, hogy az végtére is kikelt ellenük és változtatni akart az állapotokon. Azonban vesztére, mert az erősebb *Póka* Mátyás feleségének szemeláttára olyan alaposan megverte, hogy még a községházához érkeve is mutogathatta kék foltjait az előjárásnak, mely előtt panaszt tett a házi barát ellen, kit valószínűleg mielőbb hűvösre visznek majd kedvesének ölelő karjai közül.

— **(Névmagyarosítás.)** *Geyer* István, kaposvári néptanító, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Gyulaira magyarosította.

— **(Keresik a hozományzsöktetőt.)** A budapesti törvényszék »hozományzsöktető« néven ismeretes volt albiráját, *Gallo* Viktor, hivatali főnöke hasztalan idézte, vissza — nem jött. Azóta a hivatala fölött intézkedtek s róla már alig esik szó. Itt hagyott felesége is alighanem keveset törődik már vele, hiszen az ő számára is elveszett a szökevény. Mindazonáltal mégis vannak jelentékeny számú emberek, akik érdeklődnek iránta, ha mindjárt nem is rokonszenvből. Ezek az érdeklődők pedig *Gallo* — hitelezői. Csinos kis összegű adósságot hagyott maga után a szökevény s egy váltója már eltűnése óta esedékessé is lett. A hivatalos lap egyik legutóbbi száma hirdeti *Gallo* -nak, hogy 264 frtról szóló váltóját beperelték. Nevezzen meg maga helyett képviselőt, ha ő nem jelenhetik meg. Minthogy azonban a bíróság sejt, hogy ezen idézésnek édes-keves eredménye lesz, már előre ügygondnokot rendelt számára.

— **(Megakadályozott baleset.)** Ma délelőtt a pálya-utcán sebes vágatva hajtott végig egy üszöghi földmives a kocsijával, mikor az úton egy öreg asszony került a kocsi elé. Már-már elűtötték a lovak, a mint oda ugrott eléjük *Fekete* András nevű kőbányamunkás és erős kézzel megragadván az egyik ló zabláját, visszarántotta azt. Így az öreg asszony nem került a kocsi alá, bár így is elesett és homlokán szenvedett sérülést. A bátor ember fellépése bizonyára nagyobb balesettől mentette meg a szegény, tehetetlen öreg asszonyt, mert a nehéz parasztkocsi zsákokkal volt megrakva s a kerekek a nagy súly alatt összetörhették volna. A gondatlan kocsist átadták a rendőrségnek, a hol sebes hajtásért nyomban meg is birságotk, hogy máskor ne hajtson végig vágatva a legnépesebb utcákon.

— **(Orvtámadás.)** Turonyban tegnapelőtt este *Bertalan* Jakab, ottani lakos csendesesen ballagott hazafelé, mikor egyszerre elébe ugrott egy bekormozott arcú ember és egy husággal rátámadt. Egymás után több csapást mért *Bertalan* -ra, a ki védtelen lévén, a karjával fogta fel az ütéseket, melyek közül csak egy sebesítette meg a fején. A megtámadott ember segélykiáltásaira, félvén attól, hogy a házakból a lakók előjönnek, az orvtámadó jónak látta kereket oldani és el is futott, mielőtt *Bertalan* felismerhette volna. Legnagyobb valószínűség szerint, valami csavargó volt az orvtámadó, ki rablási szándékából követte el a tettet, azonban nem sikerült neki, hogy célját el is érje. A megtámadott ember csak könnyű sérülést szenvedett az orvtámadó ütése alatt, a kit most nyomoznak.

— **(A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete)** ez évi közgyűlése alkalmából most bocsátotta ki ötödik évi jelentését, mely ezen közhasznú intézmény szép haladását tünteti fel. Az egylet 1893 március 5-én alakult meg oly célból, hogy a szegény munkásoknak, iparosoknak, ugyszintén a kisebb hivatalnokoknak is alkalmuk legyen jövőjük biztosítására. E fontos társadalmi hivatást méltányolta a keresk. miniszter is, midőn az egylet terjesztésére 100 frtnyi postabélyeget adományozott, s azt a munkaadók és munkások támogatásába ajánlotta. Budapest székesfőváros az elmúlt évben 100 frtal, a Hazai Bank 50 frt, egyesek körülbelül 400 frt adománnyal gyarapították az egylet vagyonát. Az egyletnek tagja lehet minden munkás, iparos, vagy bármely más foglalkozású egyén, sőt nők is, karkülönbség nélkül s orvosi vizsgálat mellőzésével. A tagok 10, 12 és 15 kr heti illetéket fizetnek. Ha tíz évi tagság után a tag saját szakmájában munkaképtelenné válik. 4.20, 4.80, illetve 5 frt 95 kr. heti segélyt kap élte végéig. Ez a heti segély évről-évre emelkedik, a mint a tag később válik munkaképtelenné. Negyven évi tagság után hetenkint 6, 7, illetve 8 frt 50 kr. a nyugdíj s ezt életfogytiglan élvezi a tag, tekintet nélkül a munkaképességre. — A segélyre jogosult tag halála esetén az özvegy végkielégítést, az árvák pedig neveltetési járulékot kapnak. Az egylet országos szervezete s az ország nagyobb városaiban 22 fiókegylete van, így a többek közt Duna-Földvár, Kaposvár, Nagy-Kanizsán. Fiók-alakítását szorgalmazzák Pécsen is. Az

egylet életrevalóságát legjobban igazolja az, hogy jelenleg 9 tiszteletbeli, 6 alapító- és 5034 rendes fizető tagja van. Vagyona pedig, mely teljesen biztos alapokon a Hazai Bankban van elhelyezve, túlhaladja az ötvenezer frtot. Az egylet idei közgyűlését április 3-án d. u. 2¹/₂ órakor tartja meg Budapesten, a Lipót-utcai várcsháza nagytermében. Az érdeklődőknek személyesen vagy levélileg kifejezett óhajására az egylet elnöksége szívesen szolgál bővebb fevilágosítással s magyar, német, tót és oláh alapszabályokkal. Az egylet helyisége Budapest, VIII. József-körút 6. sz. alatt van.

— (**Garázda mulatozók.**) Hosszúhetényen Schlesinger Illés ottani csaplárosnál mulatott Fovi István, Dallos Ferenc, Veibl György és még három társuk. Csapra üttettek egy hordó sört és egy darabig elég békésen iszogattak, hanem míg a korcsmáros és felesége egy rövid időre magukra hagyták őket, egyszerre kitört a rombolási düh rajtuk és lámpát, poharakat összetördeltek, sőt a lármára besiető csapláros is alig tudott épkezláb menekülni közülök. Schlesinger, ki a rombolás következtében 6 frt 37 krt kárt szenvedett, jelentést tett a hatóságnál garázda vendégei ellen.

— (**Öngyilkos szerelmesek.**) Székelyudvarhelyről jelentik, hogy Bikafalva és Bögör községek közt, a bikafalvi réten, egy füzesben, halva találták Diemár Emil székelyudvarhelyi másodéves joghallgatót, Diemár Károly királyi ügyész fiát és Heteyi Lili végzett tanítónőt, egy rendkívül szép fiatal leányt. A

fiatalok a szerelem áldozatai, öngyilkosságot követtek el. Végzetes tettük annál érthetlenebb, mert egyikök szülei sem állottak szerelmük útjában s nem elleneztek viszonyukat, mely csak ez előtt három héttel kezdődött, sőt egybekelésük elé sem vetettek gátat. Mind a ketten hagytak hátra leveleket, de ezekben öngyilkosságuk okáról nem tesznek említést, csak bucsuszavakat intéznek bennök hozzátartozóikhoz s bocsánatukat kérik tettük elkövetéséért. A szerelmes párt nagy részvét mellett temették el.

— (**Országos vásár**) volt szombaton Kaposváron, mely annak dacára, hogy egész napon át esett az eső, igen népes volt. Az állatvásáron szokatlanul nagy volt a marha-felhajtás, úgy hogy eladó szarvasmarhákkal és lovakkal meglelt az egész vásártér. Üzlet is sok kötött, főképp a kereskedők és mészárosok vásároltak sok, jókarban levő marhat olesó pénzért. A lóvásáron már gyengébb volt az üzleti forgalom, bár a kereskedők a kivitelre, vagy a katonaság részére alkalmas lovakat elég magas áron keresték.

— (**Esti fény.**) Semmi sem olyan gyönyörű, olyan elragadóan szép a szemnek, mint a természet szépsége. A mező, ahol virágillattal bujdosik a szellő, a rét, az erdő, mely viszhangzik a madarak dalától, a víz, amelynek fodraiban napfény ringatja magát, és az égboltozat, mely egyszer tiszta, kék és fényes, másszor aranyzómanócos báránnyel- hőkkel van tarkítva, mind-mind utánozhatlan a maga szinkáprázatos, bűbajos szépségeivel.

Ezeket művész keze nem képes lerajzolni. Itt az Isten keze van, az fösti le olyan fenégesen szépre. Ámde ezek is csak elvétve láthatók. Főképp az égi tűnemények. Tegnap estefelé volt ilyen gyönyörű szép isteni rajz az égen. Napnyugtakor a szürke felhők megszakadtak s a szelid kékségű alkonyégre visszamosolygott a szálló nap vörös fénye. Olyan volt alant, a föld fölött az ég, mintha óriás tűz támadt volna a menyboltozaton, mely egyre növekedett, egyre lángolóbb lett, mintha elveszéssel fenyegetné a világot. S a tűzgomolyagból mintha lángsugarak csapkodtak volna föl a megtépett, vörös fényben uszó felhőrojtokra. Néhány percig tartott ez a tévedésbe ejtő bűvös esti fény. Azután lohadni kezdett az izzó tűzesség. Olyan lett, mint a hamvadó parázs, majd lilás-pirosba ment át, ami előbb világos, később sötét acélkékségbe hajlott, végre pedig elsötétedett s a ritka szép tűnemény nyomán kigyultak a hunyorgó fényben égő csillagok, meg a hold. Hajdanában, amint nézték az emberek az ilyen ritkaságot, aggódva mondták:

— Háboru lesz, meglássátok! . . .

Felhívjuk t. olvasóink figyelmét *Plat-schek Vilmos* elsőrangú férfiszabó üzletére és uri ruharaktárára (Budapest, Károlykörút. Károlykaszárnya). Ezen üzlet egyike a legelőkelőbb fővárosi cégeknek, a legutóbbi londoni és nizzai kiállításokon, hol párisi és berlini cégekkel versenyzett, nagy arany éremmel lett kitüntetve. Folyton dus raktárt tart kész férfi- és gyermekruhákban, valamint mérték szerinti megrendelések céljából nagy választékot legfinomabb bel és külföldi szövetekben.

genek? Nem úgy tetszett-e neki, mintha ezt az embert mindig ismerte, szerette, egész életén át csodálta volna?

— Igen . . . suttagá Nadia közelebb húzódva a férfihez, de ez néma maradt.

Egy ideig várt a leány, sugárzó, mereven ráirányított szemekkel, nyitott ajkakkal s forró lehelete érintette a férfi nyakát és bajuszát. Azután feleszmélt.

— Jönnek a vendégek, már régen benn kellene lennem. Mondja kérem, fenntartsam önnek a legközelebbi keringőt?

Még mindig hallgatás. De hirtelen megragadta a leány kezét, felemelte a kis könyvecskét s a legyező lánccocskájáról csüngő aranyos ceruzával hirtelen keresztül huzta az odaigért első keringőt. Aztán gyorsan, a Laguna-k dallamos dialektusában tette hozzá:

— Nadia csak Chypre Montaigouttal táncol keringőt, vagy egyáltalán nem táncol!

A következő pillanatban, anélkül, hogy ránézett volna a komtessera, letette a legyezőt az erkély párkányára és eltűnt a teremben.

A nagyterembe léptekor csaknem karjába szaladt a hercegnőnek. Utánozhatlan fejtartással mérte végig, tetőtől talpig, mintha valami furcsa, ismeretlen állatot bámulna. Aztán nyugodt arccal mondá, bár szemei szikráztak a boszuságtól:

— Nos, marquis, elfelejti ön, hogy Foscari Magdának már itt kell lennie? Egy olyan figyelmes lovagtól, mint ön, mindenesetre elvárhatja, hogy vele táncolja az első keringőt.

— Pierre pár pillanatig mozdulatlanul maradt állva a meglepetéstől. Végre összeszedte magát s aztán

dusgazdag, öreg bojárrok, kik mindig korán jöttek, de mindjárt le is ültek a játékasztalhoz.

Nadia megegyeszer körüljárta a termet s csak a legvégsőben, a nyolcadikban pihent meg. Ebben a kedves kis szobában töltötte a leány ábrándozva minden szabad idejét. A szobából gothikus csucsivekkel és márványoszlopokkal diszitett nagy terrasz nyult ki messze a Laguna fölé.

A derült ég és egy barcarolle ábrándos, harmonikus éneke kicsalták a leányt a terraszra. Könnyű csipkegallért vetett a vállára. Exotikus növények, pálmák, datolyafák széles levelei reszkettek a meleg, finom, puha levegőben.

Mialatt Nadia a csodálatos, szingazdag és dallamosan zsongó adriai éjszaka bámulatában merült el, egy férfi közeledett a terrasz felé.

A korán jövő vendégek egyike volt, ki mintha keresett volna valakit, sorra járta a szalonokat. Csalódottan akart visszafordulni az utolsó teremből is, mikor hirtelen megpillantott valakit a terraszon. Egy pálma széles levelei mögött csak egy túllruha hófehér fodrait látta a félhomályban fehérleni.

A nő alakja elmosódott a széles levelek mögött, de a korlátan levő legyezőben ráismert Pierre arra, melyet a San Felice színházban látott.

Igen, ő volt az.

Nadia még mindig mozdulatlanul állott, Pierre előlépett s a korláthoz lépven, kissé megérintette a ruha fehér fodrait.

A leány megfordult.

— Csak egyedül veled szabad kegyednek táncolni?

Legszebb, legizlésebb arany és ezüst zsebórák, láncok; arany és ezüst jegygyűrűk, óriási ékszer raktár gyűrűkben, karperecekben és függőkben csak *Thurn Emil* vizsgázott chronometer műórásnál Pécssett Király-utca 1. szám Bazar épület.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő negyedév alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra. Huszonöt év áll lapunk háta megett s ez a tekintélyes idő és ez időn keresztül a *függetlenségi eszme és a közönség szolgálatában* csüggedetlenül vívott harcunk és fáradhatatlan működésünk felment attól, hogy a közeledő évnegyed alkalmából bővebben ismertessük lapunk programját.

Programmunk mindenkor a *függetlenségi eszme* volt s ezért folytatott küzdelmünkben kétszeresen erősekké és kitartókká tett bennünket az a kitüntető pártfogás, melyben lapunkat a nagy közönség részesítette. E pártfogás folytán a modern kor kívánalmainak megfelelő napilaphoz illően, a hírlapírás terén kipróbált munkatársakkal, személyektől és pártoktól teljesen függetlenül folytatjuk ezt a harcot tovább, melyben — hisszük — a nagy közönség továbbra is kitüntető pártfogásával fog bennünket támogatni.

A mai küzdelmes politikai életben, mikor a régi vívmányokat egymásután el akarják a nemzettől ragadni, mikor a kormány tehetetlenül áll a gazdasági bajokkal szemben s tékozló fiu módjára engedi ki kezéből az e bajok alapos megszüntetésére szolgáló alkalmat, Magyarország függetlenségének kimondását a közgazdasági téren, most fokozott mértékben van szükség a független sajtó munkásságára.

Ezt a munkásságot mi egész odaadással fogjuk teljesíteni s hogy eredménye is legyen

működésünknek, kérjük közönségünket, hogy bennünket továbbra is kitüntető pártfogásában részesítsen s lapunkat és így a benne hirtetett függetlenségi eszmét újabb körökben is terjeszteni sziveskedjék.

Az országos politika mellett továbbra is behatóan fogjuk tárgyalni a városi és megyei helyi ügyeket s őszinte igazmondással és önzetlenül törekszünk előmozdítani városunk és megyénk igaz érdekeit. Multunk a kezesség rá, hogy itt is teljesen függetlenül, személyi kultuszt nem űzve, csak a közérdeket tartva szem előtt, fogunk városunk és megyénk érdekeiért küzdeni.

Az ország és a külföld nevezetesebb eseményeiről s az országgyűlésről távirati tudósításokat hozunk s ezekkel megelőzzük a fővárosi újságok közléseit is. Kiváló gondot fordítunk *hírvolatunk* minél élénkebbé tételére, miben segítségünkre vannak a megye és a szomszéd vármegyék minden nevezetesebb községében közönségünk szolgálatára álló saját külön levelezőink is. Lapunk *tárcarovatában* mindenkor nagy gonddal megválogatott, érdekesítő szépirodalmi olvasmányokat adunk; könyvalakban közreadott eredeti és fordított *regényeink* egybegyűjtésével pedig külön könyvtárra tehetnek szert olvasóink.

Az ügyvédi kar és a jogkereső közönség érdekében közöljük hetenkint a *pécsi kir. ítélőtábla értesítőjét*, minden héten csütörtökön este, pénteki kelettel megjelenő számunkban. E közlésünk teljesen magában foglalja az a héten elintézés alá került ügyek jegyzékét az elintézés módjával, nemkülönben a következő hétre elintézésre kitűzött ügyeket.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legjutányosabb, a következő: egész évre . . . . . 10 frt.

félévre . . . . . 5 frt.
negyedévre . . . . . 2 frt 50 kr.
egy hónapra . . . . . — » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő, népies **heti kiadásunk** előfizetési ára

egész évre . . . . . 3 frt.
félévre . . . . . 1 frt 50 kr.
negyedévre . . . . . — » 75 kr.

Hazafias tisztelettel

a
„PECSI FIGYELŐ“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Művészet, irodalom.

○ A „Magyar Könyvtár.“-t, a Lam-pel R.-féle könyvkiadó cég e kitünő vállalatát, a közönség annyira felkarolta, hogy ezáltal lehetővé lett a füzeteket sokkal gyorsabb egymásutánban közrebocsátani, mint eredetileg tervezve volt. A csak mult decemberben megindult gyűjtemény ma már egész a 32. füzetig érkezett, s a ki végignézi az eddig megjelent számok jegyzékét, bizonynyal elfogja ismerni hogy azok közt egy sincs, mely ne foglalhatna helyet minden művelt magyar család könyvtárában. A legutóbb szétküldött füzetek ezek: Murger és Barrière »Bohém-élet« című híres színműve, Radó Antal fordításában. Béla király névtelen jegyzőjének munkáját a magyarok tetteiről is közrebocsátja a »M. K.«, végtelen hasznos szolgálatot téve ezzel a történeti oktatásnak. A 31. füzetel megindul a »M. K.« új Molière fordítása, melyet bizonynyal örömmel fognak látni mindenütt. E füzet

— Kiáltani fog, gondolta magában Pierre, de csalódott. Mintha csak álmodozásának valóra vált folytatása volna, hogy maga előtt látja a férfit, minden meglepetés nélkül, gyermekesen örvendő mosolylyal nézett reá a leány.

Anélkül, hogy tolaodását mentegétné, egész közel lépett hozzá Pierre s nyugodtan mondta:

— Egyik tereméből a másikba vándoroltam, mig szerencsés voltam rátalálni a komteszra. Mielőtt másnak jutna a szerencse, szeretném a ha nékem adná az első polonaisset.

— Ah, istenem! kiáltá a leány s hangjában mély sajnálat rezgett. Már három nap előtt odaajándékoztam.

— Odaajándékozta? Kinek? kérdé a fiatal ember, olyan felindulással, melyen alig birt uralkodni.

— Kerckoff hercegnek.

— A kegyed — vőlegényének?

Hangja egyszerre tompává lett, mint mikor a tiszta égből távoli menydörgés moraja hallik.

— Nem, a herceg nem vőlegényem és — nem is lesz soha!

Büszke, szinte vad mozdulattal kísérté e szavakat, hangja örvendő csengett, mintha kedves hírt közölne, olyan hírt, a melyről tudta, hogy kellemes hatása lesz.

Pierre hosszan, szinte végnélkül nézte a leányt, kezeik találkoztak a korlátan s egymáshoz simultak.

— Akkor hát az első keringőt?

— Ah, ma igazán szerencsétlen vagyok — az első keringőt is eligérem már!

— Kinek? kérdé ismét s karja, mely a leányé mellett volt, visszahúzódott.

— Azt is a hercegnek.

— Oh, nem, nem, de kérésére és atyám rábeszelésére, kinek a legjobb barátja, egyik táncot a másik után kellett odaigérnem. Lássá csak . . .

Hirtelen felkapott és kinyitott egy parányi, aranyos könyvecskét, mely legyezője zsinorján csüngött.

Hangosan olvasta:

— Kerckoff herceg: polonaise, első keringő, első és harmadik mazurka. Mi oroszok csak úgy bomlunk a polonaiseért, mint a lengyelek — szakítá félbe magát, aztán folytatta — harmadik négyes, ötödik mazurka, kotillon.

Becsukta a könyvecskét, aztán ránézett Chypre Montaigoutra, nyilván várván, hogy a legközelebbi keringőt kérje tőle. Ha aranyos könyvecskéjét becsukta, csak azért tette, mert nem tartotta szükségesnek azt a keringőt is külön bejegyezni.

De hiába várt. Pierre lassan kiegyenesedett, tekintetét a mélybe vetve némán és mozdulatlanul állott.

Hosszu, várakozásteljes csend után nyugtalanul szólalt meg ismét Nadia.

— De hisz — odaadhatom önnek a második keringőt.

— Nem! mondá Pierre fejét rázva s még mindig nem nézve rá a leányra.

— Miért? kérdé Nadia növekvő csodálattal.

— Pierre hallgatott.

— Beszéljen, kérem . . .

— Nadia . . .

A leány nem rezzent össze pusztá neve említésénél s nem haragudott érte. Nem úgy tetszett-e neki már az első napon, mikor először találkoztak, hogy ők nem ide-

»Dandin György«-öt adja Hevesi Sándor kiváló szépségű magyarosításában s ugyancsak az ő bevezetésével. A legközelebb megjelentő füzetek is igen érdekeseknek ígérkeznek: Flamarion »Csillagos Esték« című könyve, Tóth Béla fordításában. Tóth Kálmán még eddig kiadatlan kitűnő vigjátéka, »A király házasság« Bourget három gyönyörű novellája Hevesi Sándor fordításában s végre Szabolcska Mihály egy versfüzete. A »Magyar Könyvtár« megrendelhető a kiadócégnél Lampel Róbert (Woldianer F. és Fiai) udvari könyvkereskedésében Budapesten, VI., Andrássy-ut 21. sz. és minden hazai könyvkereskedőnél: egy szám ára 15 kr.

Törvénykezés.

§ **Katonák a törvényszék előtt.** Négy katona állott ma a pécsi kir. törvényszék előtt, kik közül kettő Boszniából, egy Galiciából és egy a pécsi ötvenkettedik gyalogezredtől lett megidézve, hogy egy még civilkorukban elkövetett verekedés részesei gyanánt felelőségre vonassanak. A múlt évben Villányon Turbó István kocsmája tömve volt vendégekkel. Mintegy hatszáz ember volt ott, betöltve az épületnek minden zugát és a fiatalság trombitás zenekar játéka mellett táncolta a különféle német táncokat, lévén a mulató társaság csupa sváb. Egyszer csak beállítottak a kocsmába Borbás Antal és Gimpli Antal magyarjku kádárlegények, a kik szerettek volna magyar nótát huzatni és Borbás a mulatókat meg is kérte, hogy huzathasson ilyeneket a zenészekkel. Azok beleegyeztek, de mikor már sokáig pihentek és a tánc kedv újból erőt vett rajtuk, Link Ádám rászólt a muzsikusra, hogy táncdarabot huzzanak, a miért Borbás megharagudott és rárohanva, letépte a ruháját, mire aztán a többi sváb legények is társuk segélyére siettek és alaposan megverték Borbást, míg végre megjelent Kolbach József esküdt, a ki rendet csinált közöttük és a két magyar legényt kiteszkolta a kocsmából. Bann azután tovább folyt a mulatság, azonban Borbást nagyon bántotta, hogy megverték és Gimplivel együtt gazdájának lakására menvén, a műhelyből nagy késeket és kalapácsot vettek magukhoz és a kocsmától nem messze lesbe állottak. Kevés idő múlva haza akart menni a kocsmából Kolbach esküdt, őt azonban a legények feltartóztatták és agyonveréssel fenyegették, mire az visszamenekült a kocsmába. Majd Heinrich Sándor és Klempfner Oszvald könyvelőket állították meg, de mikor felismerték őket, nem bántották. Azok pedig visszamenve a kocsmába, elmondották a bent mulatóknak, hogy várják őket kinn az utcán, mire egy csomó legény kiment az udvarra, ott szétszedték a léckerítést és felfegyverkezve várták a két ellenfélt. Azok közül Gimpli bement a kocsmába, ott azonban hamarosan leverték lábáról, Borbást pedig, ki az udvaron keresztül indult társa után, a lécekkel úgy összeverték, hogy hat hétig feküdt bele. Ez utóbbi fel is jelentette megverőit, kik közül ma a törvényszék Taubl Ferencet és Szeifert Albertet két heti, Link Ádámot pedig egy havi fogházra és mindhármát behajthatatlanság esetén további egy napi elzárásra átváltoztatandó öt forint pénz-

büntetésre ítélte. Az elítéltek, valamint a kir. ügyész is megnyugodtak a büntetésben s annak foganatosítása céljából az illető katonai parancsnokságok fognak megkeresetni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 30-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata). A képviselőház mai ülésén miniszteri válaszok voltak napirenden.

Első sorban is *Vlassics* Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter felelte *Zmeskál* Zoltán régebbi interpellációjára, hogy a Ruffy-féle infulaosztogatósról nincs tudomása. Különben az ügy nem is hozzá tartozik, hanem az egyházhatóság körébe.

Azután *Percel* Dezső belügyminiszter felelt a budapesti államrendőrség ügyében *Pichler* Győző által tett interpellációra. A miniszter természetesen védelmezte a rendőrséget és *Bérci* Béla rendőrkapitányt.

Pichler Győző a válasza csak annyit felelt, hogy mért nem indítanak a vádakért sajtópört, mert csak az szolgáltathat az ügyben igazságot.

Erdély Sándor igazságügyminiszter *Polónyi* Gézának válaszolt a New-York ügyében tett interpellációjára. Válaszában kifejtette, hogy a biztosító intézetekre vonatkozó törvényjavaslatok most vannak készülöben.

Végül *Bánffy* Dezső báró, miniszterelnök felelte *Kossuth* Ferencnek, hogy nincs tudomása a sajtószabadság és gyülekezési jog megsértéséről.

E kijelentését természetesen derűtség követte, a mit a miniszterelnök azzal akart eloszlatni, hogy kifejtette, miszerint a kormány nem nézhette összetett kezekkel az izgatást és lázítást s a 48-diki törvények szellemében jártak el.

Ezt a fejtegetést azután a baloldal óriási zajjal fogadta s e zajban folytatta tovább a miniszterelnök a beszédét; miközben az elnök *Justh* Gyulát rendre is utasította.

Bánffy újlag hangsúlyozta, hogy a kormány törvényes alapon lépett fel a visszaélésekkel szemben, a mit balról zajos ellentmondások, jobbról viharos helyeslés követett.

Kossuth Ferenc a szélsőbal tetszése közben rámutatott a miniszterelnök válaszára adott feleletében arra, hogy Magyarországon minden szemfényvesztés, de legnagyobb szemfényvesztés a kormány liberalizmusa.

Az összes miniszteri válaszokat tudomásul vette a többség.

A Ház április 11-én diszülést tart; addig formális ülés nem lesz.

TÁVIRATOK.

— **Az áprilisi ünnep.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az országgyűlési 48-as és függetlenségi párt tegnap este tartott értekezletén elfogadta *Hentaller* Lajos amaz indítványát, hogy tekintve azt az ellenséges és hazafiatlan magatartást, melyet a kormány utasítása folytán a hivatalos Magyarország nemzeti ünnepünk, március 15-dikével szemben tanusított, mondja ki a függetlenségi párt, hogy a kormány által rendezendő meghatározott ünnepen nem vesz részt.

— **Spanyolország enged.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Pall Mall Gazette« jelenti New Yorkból, hogy Spanyolország Mac Kinley javaslatát, hogy Kubán 1898. évi októberig fegyverszünet létesítessék, elfogadja. Eközben az Egyesült-Államok a reconcentradosok közt segélyeket fognak kiosztani.

— **Magyar zeneművész halála Amerikában.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Seidl* Antal, magyar születésű, de idegenbe származott, világhírű karmester New-Yorkban, állítólag halkonzerv-mérgezésben, meghalt. *Seidl* Budapesten született és 48 évet élt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Tőkepenzesek figyelmébe!

Ki tőkét busás kamatu vállalatba óhajta tektetni, az, egy világszabadalommal biztosítandó.

nagy vállalat által
 érheti el mint társ.

Kevés befektetés, — óriási haszon!

Bővebbet csak rövid ideig a »Pécsi Figyelő« kiadóhivatala.

Amerikai szőlővesszők

solonis, monticola és metallica;

sima vessző . . . . . 1000 drb 8 frt,
 gyökeres vessző . . . . . 1000 » 20 frt.

Fajtisztaságért jótállás.

Kapható:

Gergits Mártonnál

Pécsett, Makár-utca 32. szám.

Vendéglő-megnyitás.

Alulírott tisztelettel értesitem a n. érdemű közönséget, hogy új vendéglőmet,

Pécs, Árpád-utca 11. sz. alatt
 f. évi április 2-án ünnepélyesen megnyitom.

Valódi, kitűnő minőségű fehér és siller boraimra, úgy szintén választékos hideg uzsonnákra fölhívom a n. érdemű közönség nagybecsű figyelmét.

Nyári helyiség! Pontos és figyelmes kiszolgálás!

Számos látogatásért esd:

Kovács János,
 vendéglős.

KERÉKPÁROK

Amerikai „Allright”
egyedül a maga
nemében.

Legujabb!!

Legnagyobb futam rekord

Elegáns, könnyű és legtartósabb
kerékpárok raktára!

Kéretnek a n. t. sportkedvelők a gépek
megtekintésére.

Legujabb „Monarch”
kerék-pár.

Legjobb!!

Diadal a kerékpárgyártásnál!

Az amerikai

„Allright” és a „Monarch”

gépek eddig fel nem mult
alkotások.

Hamerly József
(ezelőtt Straicher Lajos)
vaskereskedésében az „Arany

PÉCSETT,

Irgalmasok utcája
1. sz. a.

Üzletmegnyitás.

Tisztelettel vagyok bátor a nagyérdemű
közönség becses tudomására hozni, hogy

Czipész üzletemet

Pécsett, **ferenciek-utca 2. szám** Sipőc-féle ház-
ban megnyitottam.

Midőn bátorodom a nagyérdemű közön-
séget arról biztosítani, hogy férfi-, női- és
gyermekczipőket a

legizlésebb és legolesőbban

vagyok képes kiállítani, mint olyan, ki a szék-
városban, de helyben is csupán az első üzle-
teknek dolgoztam, — még bátorodom fel-
hívni a n. t. közönség b. figyelmét **barna,**
sárga és zöld (divat) **czipőimre,** me-
lyek izlésteljes és módfölötti könnyűségük ré-
vén kedvelteké váltak a fővárosban.

Pontos, lelkiismeretes kiszolgálásért ke-
zeskedem.

Pécs, 1898. márczius havában.

MÁTIS ELEK
czipész mester.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Hítetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagok-
ban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám
alatt létező Mauthner Ödön cég csakis
olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egé-
szen friss és valódi magvakért, a mely
csomagok ragasztva, a medve-ábrával és
a Mauthner névvel jelölve, ugy a mint a
mellékelt rajz is mutatja.

ki	homoly és élőkélő hangu lapot akar járattni,
ki	az okos nemzeti politika hívének vallja magát,
ki	szereti az újsághoz is a szép stílust és jó ízlést,
ki	a szépirodalomnak java termékeit akarja olvasni,
ki	a humor és szellem termékeiben akar néha gyönyörködni,
ki	mindentől jól és mindig korán akar értesülni,
ki	nem barátja a fázisoknak, de az érett és komoly politikai cikkeknél,
ki	minden ízben modern újságot akar járattni,
ki	óhajtja a szabadelvűség fekezatos fejlődését és a magyarság erősödését,
ki	nem barátja a személyi kultuszoknak és megveti a személyes támadásokat,

az fizessen elő az

ORSZÁGOS HIRLAP

az című újságra, mely Budapesten jelenik meg, naponta 10—32 oldal terjedelemben és melynek főszerkesztője

MIKSZÁTH KÁLMÁN.

Előfizetési ára:

Egy hóra 1 frt 20 kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.

Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 65. szám.